

[Gade]

Så synes jeg, det skal siges, at det, at man måler væksten ved hjælp af bruttonationalproduktet, i denne sammenhæng bør kritiseres kraftigt, og vi må indse, at vi ikke i realiteten kan bruge det som det eneste ene styremiddel.

Her kommer så det tema ind, som miljøministeren ikke kan lide vi snakker om: at han får så meget magt og bliver styrende. Det er da den mærkeligste minister, jeg har mødt nogen sinde, en minister, der står her på Folketingets talerstol og siger til i hvert fald to partier her i Folketinget, som også er interessante i den parlamentariske situation – Det Radikale Venstre og SF og i nogen grad også Socialdemokratiet – at miljøministeren ifølge de to partier kan få meget mere magt, miljøministeren kan blive styrende minister, kan åndelig set rykke op på første række her.

Så siger ministeren: Nej, det vil jeg ikke have, det er jeg bange for. Jeg vil slet ingen magt have. Det hele skal ud til alle de andre. Det er et mærkeligt væsen, vi har foran os. Jeg vil bare sige, at der kan komme et tilbud, når vi kommer til at diskutere SF's forslag, som kan blive så stærkt, at jeg vil tro, at selv miljøministeren ikke ville kunne modstå at sige ja til det. Vi vil gøre, hvad vi kan for det.

Så var der ministerens betragtninger om Danmarks Miljøundersøgelses rapport. Der var ministeren så fantastisk stærk, forstod jeg, for det er en del år siden, beregningerne blev foretaget, og så sagde ministeren: Nu er alt anderledes, nu er vi i gang med at opfylde trafikhandlingsplanens målsætninger, og nu er der gang i den. Det er vel mildt sagt lidt overdrevet. Jeg tror også, der var et glimt i øjet på ministeren, da han sagde det. Vi ved jo godt alle sammen, at vi har to smertensbørn for alvor. Det er trafikken, og det er landbruget, og det burde vi i virkeligheden alle sammen erkende. Så jeg ser frem til den debat, vi får om trafik og miljø, og som vi vil have til næste år.

En ting, jeg synes var interessant, var, om Danmark i forbindelse med udviklingen i GATT-forhandlingerne, videreførelsen af GATT-forhandlingerne, kunne udarbejde nogle konkrete modeller for, hvordan man indarbejder miljøhensyn i handelen, sådan at vi får den tankegang bragt ind på dagsordenen. Vi har nok nogle forudsætninger for i Danmark at kunne spille en rolle, og så synes jeg, vi skal prøve, om vi kunne gøre det, ligesom vi også

på en række andre områder trods alt i stigende grad forstår at spille vores kort bedre og bedre.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt takke ministeren for de svar, han gav her, og det giver faktisk ikke mig yderligere anledning til at stille spørgsmål, men jeg vil godt sige, at i min ordførertale i formiddags nævnte jeg, at der ville være fire emner, jeg ville komme ind på. Enten var min ordførertale for lang, eller også talte jeg for langsomt, for jeg kom faktisk ikke ind på det med klimakonventionen.

Klimakonventionen har til formål at stoppe udslip af skadelige drivhusgasser, den konvention, der som bekendt blev kraftigt strammet op på den såkaldte ozonkonference i København i sidste uge. Der blev således både sat årstal på den endelige afvikling af de fleste ozonskadelige stoffer og på oprettelse af en ozonfond til ulandene.

Fremskridtspartiet er meget skeptisk over for disse tiltag af to væsentlige grunde.

For det første mener vi, at afviklingsplanen er sket på et for spinkelt videnskabeligt grundlag. Der er således stadig megen uenighed om, i hvilket omfang de forskellige stoffer bidrager til nedbrydning af ozonlaget.

For det andet mener vi, at udviklingen sker for hurtigt. Vores virksomheder skal kunne følge med i en afvikling, og det må gøres sammen med andre i-lande. Fremskridtspartiet er således enig med Robert Watson fra NASA, når han udtaler, at der sandsynligvis vil dø flere mennesker af madforgiftning som følge af dårlige køleskabe på grund af, at man må bruge andre produkter, end der vil dø af den begrænsede ozonnedbrydning.

Fremskridtspartiet vil i stedet anbefale, at der oprettes en global ozondatabase, så de videnskabelige resultater på dette område kan samles og samordnes. Vi ønsker også nye målemetoder.

Afslutningsvis vil jeg sige, som det forhåbentlig er fremgået af mit indlæg, at Fremskridtspartiet er enig i de overordnede principper i Riodeklarationen om en bæredygtig udvikling, men vi har altså en række forbehold over for det nærmere indhold. Vi frygter således, at miljødebatten afspores af traditionelle løsningsmetoder, som vi jo alle sammen kender resultaterne af. Fremskridtspartiet peger i